

Fremsat den 13. oktober 2021 af Leif Lahn Jensen (S), Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Karsten Hønge (SF), Andreas Steenberg (RV), Peder Hvelplund (EL), Mai Mercado (KF), Peter Seier Christensen (NB), Ole Birk Olesen (LA), Torsten Gejl (ALT), Jens Rohde (KD), Aaja Chemnitz Larsen (IA), Susanne Zimmer (UFG), Uffe Elbæk (UFG) og Sikandar Siddique (UFG)

Forslag til folketingsbeslutning

om ændring af lovgivning for hadforbrydelser i Danmark (borgerforslag)

Med forslaget pålægges regeringen at foretage ændringer i den danske lovgivning, der vil fremme minoriteters retssikkerhed ved hadforbrydelser med reference til straffelovens §§ 81, nr. 6, og 266 b (racismeparagraffen), således at minoritetsgrupper fremover skal være bedre beskyttet af lovgivningen, når de udsættes for en hadforbrydelse. Med forslaget stilles der krav om tre ændringer i straffelovens § 81, nr. 6, og § 266 b:

1. Det skal tydeliggøres i lovgivningen, at en hadforbrydelse helt eller delvis kan være motiveret af had.
2. Kønsidentitet skal inkluderes i lovgivningen om hadforbrydelser.
3. Handicap skal inkluderes i lovgivningen om hadforbrydelser.

Bemærkninger til forslaget

Lovgivningen skal kunne afspejle det nuværende samfund i det omfang, det er nødvendigt for at kunne vedligeholde retssikkerheden for den enkelte borger. Straffelovens § 266 b er fra 1971, og siden da er der sket en større udvikling i samfundet såvel som i snakken om hadtale. Derfor afspejler bestemmelsen ikke vores nuværende samfund og beskytter hverken de ønskede eller nuværende målgrupper i bestemmelsen.

I Danmark kan man kun blive dømt for en hadforbrydelse, hvis hændelsen er sket offentligt med forsæt til udbredelse i en videre kreds, har været rettet mod offerets race, hudfarve, nationalitet eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, og hvis motivet kan bevises at være hadefuldt. Men selv om alle disse kriterier kan påvises, så dømmes der meget sjældent i praksis, hvis der er tale om et delvist motiv.

Det vil altså sige, at hvis ikke man kan bevise, at hele motivet bag handlingen fra start til slut har været hadefuldt, så vil det efter domstolens praksis ikke vurderes som værende hadefuldt. Dette er dog paradoksalt, da det i betænkningerne til straffelovens § 81, nr. 6, står klart og tydeligt, at en hadforbrydelse også kan dømmes, såfremt der er tale om et delvist motiv. Derfor skal det efter forslagsstillernes opfattelse tydeliggøres i ordlyden af lovgivningen.

At der i begrænset omfang bliver dømt, ses også i statistikkerne. De seneste tal fra Justitsministeriets offerundersøgelse viser, at ca. 5.000 personer har oplevet at være udsat for en racistisk motiveret hadforbrydelse. Alligevel er der kun 312 registrerede anmeldelser i politiets statistikker og heraf kun 12 dømte sager. Hvad angår hadforbrydelser, hvor motivet er offerets seksualitet, viser tallene henholdsvis 2.700 selvrapporterede oplevelser i offerundersøgelsen og 76 anmeldelser hos politiet. Den store forskel på de forskellige tal viser desuden, at vi ikke kender det reelle omfang af hadforbrydelser i Danmark, men tallene bekræfter samlet set, at der er minoritetsborgere i samfundet, der er særligt udsatte for diskriminerende strafbare handlinger. Det signifikante mørketal giver bevæggrund for, at lovgivningen skal tages op til en revurdering, så vi kan blive bekendte med det egentlige omfang af hadforbrydelser i Danmark.

Et andet vigtigt argument for at fremme minoriteters retssikkerhed er, at hadforbrydelser har fatale konsekvenser for både forurettede, men også for samfundet. Undersøgelser viser bl.a., at ofre for hadforbrydelser efterfølgende lever et liv i frygt, isolerer sig, lider identitetstab og udvikler selvhad. Følgevirkingen af dette er, at de udsatte grupper ikke deltager i samfundet på lige fod med resten af befolkningen, og at deres demokratiske involvering i samfundet begrænses. Særligt kritisabelt er det, at nogle minoritetsgrupper slet ikke er beskyttet af lovgivningen, selv om de også er udsatte; nemlig kønsidentitet og handicap. Det understreger, at den nuværende lovgivning ikke afspejler samfundet.

Danmarks håndtering af hadforbrydelser er tidligere blevet kritiseret af både nationale og internationale aktører

såsom Institut for Menneskerettigheder, FN's Racediskriminationskomité og European Commission against Racism and Intolerance. Politikerne har dog ikke handlet tilstrækkeligt på kritikken. Derfor er der stærkt behov for, at der støttes op om dette forslag.

Bliver lovgivningen ændret efter ovenstående, vil systemet ligeledes ændre sig. Domstolene vil i højere grad kunne straffe for en hadforbrydelse i Danmark, og flere gerningsmænd vil kunne blive retsforfulgt. Det vil ydermere tydeliggøre forskellen på lovlige og ulovlige ytringer. Ytringsfriheden er et grundvilkår for vores demokrati, men den er også under ansvar over for domstolene.

Det er ikke et spørgsmål, om det kan lade sig gøre at fremme minoriteters retssikkerhed, da der er juridisk og samfundsvidenskabeligt grundlag for det. Det er et spørgsmål om viljen til at gøre det.

Vi er bekendt med, at regeringen allerede er i gang med at indsætte motivgruppen handicap i § 266 b. Endvidere er vi i et svar fra justitsministeren blevet gjort opmærksom på, at regeringen til den kommende folketingsamling forventer at fremsætte et lovforslag, der indebærer, at begreberne kønsidentitet, kønsudtryk og køns karakteristika indsættes i straffelovens § 81, nr. 6, og § 266 b. Denne anerkendelse af disse motivgruppers ret til beskyttelse taler ind i borgerforslagets ønskede tiltag. Målet om at sikre en reel retsbeskyttelse af nuværende og ønskede motivkategorier afhænger dog af en juridisk og afgørende detalje – nemlig delmotivet.

For nærmere viden om grundlaget samt kilder følger der et fagligt notat til forslaget, som kan tilgås på hjemmesiden www.beskytminoriteter.dk.

Om fremsættelsen i Folketinget

Forslagsstillerne i Folketinget bemærker, at der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget.

Borgerforslaget er oprindelig indgivet af Dina Hashem, Hvidovre, som hovedforslagsstiller med Cecilie Fjeldberg Hjarsen, København, Negist Hallberg Eshetu, København, og Mary Consolata Namagambe, København, som medstillerne.

Forslagsstillernes fremsættelse af forslaget for Folketinget er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen for borgerforslag.

Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forslagsstillerne nødvendigvis støtter forslagens indhold.

Skriftlig fremsættelse

Leif Lahn Jensen (S), Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Karsten Hønge (SF), Andreas Steenberg (RV), Peder Hvelplund (EL), Mai Mercado (KF), Peter Seier Christensen (NB), Ole Birk Olesen (LA), Torsten Gejl (ALT), Jens Rohde (KD), Aaja Chemnitz Larsen (IA), Susanne Zimmer (UFG), Uffe Elbæk (UFG) og Sikandar Siddique (UFG):

Hermed tillader vi os for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lovgivning for hadforbrydelser i Danmark (borgerforslag).

(Beslutningsforslag nr. B 10)

Der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget. Der henvises til folketingsbeslutning af 2. juni 2016 om mulighed for at få borgerdrevne beslutningsforslag behandlet i Folketinget, lov om etablering af en ordning for borgerforslag med henblik på behandling i Folketinget og bekendtgørelse om en ordning for borgerforslag med henblik på behandling i Folketinget.

Borgerforslaget er oprindelig indgivet af Dina Hashem, Hvidovre, som hovedforslagsstiller med Cecilie Fjeldberg

Hjarsen, København, Negist Hallberg Eshetu, København, og Mary Consolata Namagambe, København, som medstiller.

Forslagsstillernes fremsættelse af forslaget for Folketinget er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen for borgerforslag.

Fremsættelsen er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen.